

Predmet: Dragan Jović i dr. – Bijeljina
Poslovni broj predmeta: K-Po2 7/2011

Objavlivanje presude 04.06.2012.

Izveštaj: adv. Marina Kljaić, posmatrač FHP-a

Nakon većanja i glasanja, veće je donelo, a predsednica veća sudija Vinka Behara Nikićević javno objavila, presudu kojom je optužene Dragana Jovića, Zorana Đurđevića i Alena Ristića oglasilo krivim zbog krivičnog dela ratnog zločina protiv civilnog stanovništva iz člana 142 stav 1 KZ SRJ u saizvršilaštvu u vezi sa članom 22 KZ SRJ, i osudilo optuženog Dragana Jovića na kaznu zatvora u trajanju od 15 godina, optuženog Zorana Đurđevića na kaznu zatvora u trajanju od 13 godina i optuženog Alena Ristića na kaznu zatvora u trajanju od 12 godina.

Sud smatra da je tokom dokaznog postupka na nesumnjiv način utvrđeno da su optuženi izvršili krivično delo koje im se preciziranom optužnicom stavlja na teret. Nesporno je dokazano da je tokom juna meseca 1992. godine u Bosni i Hercegovini postojao oružani sukob nemeđunarodnog karaktera, te da su optuženi bili pripadnici dobrovoljačke oružane grupe koja se stavila na stranu srpskog naroda kao jedne od sukobljenih strana. Optuženi su se, zajedno sa okrivljenim Miloradom Živkovićem protiv koga je postupak razdvojen, 14.06.1992. godine u kafiću "Tref" u Bijeljini, nakon što im je okrivljeni Danilo Spasojević, protiv koga se za isto delo vodi postupak pred Okružnim sudom u Bijeljini, rekao da u gradu živi muslimanski ekstremista Ramo Avdić koji nabavlja oružje za Muslimane i drži ga u svojoj kući, dogovorili da odu u njegovu kuću. Dolaskom u kuću oštećenog Rame Avdića, nakon pretresa, oduzeli su oštećenom novac, zlato i oružje za koje je imao urednu dozvolu, nakon čega ga je optuženi Dragan Jović ubio pucajući mu u usta. U isto vreme su njegovu snahu Hajretu i ćerku Nizamu naizmenično silovali i nad njima vršili protivprirodni blud, nakon čega su ih gole izveli iz kuće, i vozilom koje su oduzeli od oštećene Dose Todorović povezli prema Brčkom. Dolaskom do mesta zvanog "Ljeljenča", oštećene su ponovo naizmenično silovali i vršili nad njima protivprirodni blud, da bi ih potom gole ostavili na putu i udaljili se. Ovakvo činjenično stanje utvrđeno je na osnovu saglasnih, logičnih i uverljivih iskaza samih oštećenih, čije iskaze posredno potvrđuju i iskazi svedoka, kao i medicinska dokumentacija za oštećene Nizamu i Hajretu, te zapisnik o obdukciji oštećenog Rame Avdića. Odbrane optuženih, tokom kojih su se međusobno teretili, sud je ocenio kao neuverljive, neiskrene i usmerene na izbegavanje ili umanjivanje vlastite krivične odgovornosti, jer su u suprotnosti sa ostalim dokazima izvedenim tokom postupka. Optuženi su delo za koje se terete izvršili sa direktnim umišljajem. Tokom izvršenja su ispoljili posebnu okrutnost, jer su primenjivali naročito ponižavajuće postupke prema oštećenima, kao što su skidanje i naizmenično silovanje i protivprirodni blud pred članovima porodice, izvođenje na ulicu i vođenje kroz grad oštećenih bez odeće, što je svima cenjeno kao otežavajuća okolnost. Od olakšavajućih okolnosti, sud je optuženima Draganu Joviću i Zoranu Đurđeviću cenio porodične i imovinske prilike, a optuženom Alenu Ristiću da je u vreme izvršenja dela bio mlađe punoletno

lice. Izrečena kazne sud smatra primerenim težini izvršenog krivičnog dela, stepenu krivične odgovornosti optuženih i svrsi kažnjavanja.

U odnosu na sve optužene sud je produžio pritvor, smatrajući da su način izvršenja dela i njegove štetne posledice dovele do uznemirenja javnosti koje bi moglo ugroziti nesmetano i pravično vođenje krivičnog postupka.

Po objavljivanju presude, branioci su zahtevali produženje roka za izjavljivanje žalbe zbog obimnosti i složenosti predmeta, pa je isti produžen sa 15 na 30 dana.

Fond za humanitarno pravo